

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 16/22
Luxemburg, den 26 januari 2022

Dom i mål T-286/09 RENV
Intel Corporation/kommissionen

Tribunalen ogiltigförklarar delvis kommissionens beslut att ålägga Intel böter på 1,06 miljarder euro

Kommissionens analys är ofullständig och gör det inte möjligt att slå fast att de omtvistade rabatterna har eller kan ha konkurrensbegränsande verkningar

Genom beslut av den 13 maj 2009¹ ålade Europeiska kommissionen tillverkaren av mikroprocessorer Intel böter på 1,06 miljarder euro för att ha missbrukat sin dominerande ställning på världsmarknaden för x86-processorer²³, mellan oktober 2002 och december 2007, genom att ha genomfört en strategi för att utestänga dess konkurrenter från marknaden.

Enligt kommissionen tog sig detta missbruk uttryck i två typer av kommersiella beteenden från Intels sida gentemot företagets handelspartner, nämligen icke dolda begränsningar och villkorade rabatter. Vad närmare bestämt gäller de sistnämnda gav Intel rabatter till fyra strategiska datortillverkare, (Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) och NEC), med villkoret att företagen skulle köpa alla eller nästan alla sina x86-processorer från Intel. Intel gjorde vidare utbetalningar till en europeisk distributör av mikroelektroniska produkter (Media-Saturn-Holding) med villkor att denna endast sålde datorer med Intels x86-processorer. Dessa rabatter och betalningar (nedan kallade de omtvistade rabatterna) säkerställde således de fyra tillverkarnas och Media-Saturns märkestrohet och minskade avsevärt Intels konkurrenters möjligheter till pris- och prestationskonkurrens med sina x86-processorer. Intels konkurrensbegränsande beteende bidrog således till att begränsa konsumenternas valmöjligheter, liksom incitamenten för uppfinningar.

Intels talan mot detta beslut ogillades i sin helhet av tribunalen genom dom av den 12 juni 2014⁴. Intel överklagade denna dom och genom dom av den 6 september 2017, upphävde domstolen den överklagade domen och återförvisade målet till tribunalen⁵.

Intel anförde till stöd för sitt yrkande om upphävande av den ursprungliga domen, särskilt att tribunalen hade gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte pröva de omtvistade rabatterna mot bakgrund av samtliga omständigheter i målet. Domstolen konstaterade härvidlag att tribunalen, liksom kommissionen, grundat sig på förutsättningen att trohetsrabatter som ges av ett företag som har en dominerande ställning, till sin natur kan begränsa konkurrensen, med följd att det inte var nödvändigt att analysera samtliga omständigheter i målet och inte heller att genomföra ett lika-effektiv-konkurrent-test (på engelska känt som "as efficient competitor test")⁶.

¹Kommissionens beslut C(2009) 3726 slutlig av den 13 maj 2009 om ett förfarande enligt artikel 82 [EG] (nu artikel 102 FEUF) och artikel 54 i EES-avtalet (ärende COMP/C-3/37.990 – Intel)

² Processorn är en nödvändig beståndsdel i samtliga datorer, såväl för systemets allmänna prestanda som för dess totala kostnad.

³ Mikroprocessorer som används i datorer kan indelas i två kategorier, nämligen x86-processorer och processorer som bygger på en annan struktur. Strukturen x86 är en norm som skapats av Intel som möjliggör användningen av operativsystemen Windows och Linux.

⁴ Tribunalens dom av den 12 juni 2014, Intel/kommissionen, [T-286/09](#) (se även [CP nr 82/14](#)).

⁵ Domstolen dom av den 6 september 2017, Intel/kommissionen, [C-413/14 P](#) (se även [CP nr 90/17](#))(nedan kallad domen i målet om överklagande).

⁶ Den ekonomiska analys som gjordes avsåg i det aktuella fallet, de omtvistade rabatternas förmåga att utestänga en konkurrent som var lika effektiv som Intel, men som inte hade en dominerande ställning. Konkret avsåg analysen att fastställa det pris till vilket en konkurrent som var lika effektiv som Intel och som hade samma kostnader som detta

Kommissionen hade emellertid inte, i beslutet, gjort en fördjupad undersökning av dessa omständigheter, vilket föranlett den att dra slutsatsen att en lika effektiv konkurrent skulle ha behövt tillämpa priser som inte var hållbara, och följaktligen skulle tillämpningen av de omtvistade rabatterna slå ut en sådan konkurrent. Domstolen drog härav slutsatsen att lika-effektiv-konkurrent-testet hade haft en reell betydelse i kommissionens bedömning av huruvida det aktuella beteendet kunde leda till utestängning av konkurrenter. Tribunalen skulle således ha behövt pröva samtliga argument som Intel framförde med avseende på detta test och hur kommissionen genomfört det. Tribunalen avstod från en sådan prövning, varför domstolen upphävde den ursprungliga domen och återförvisade målet till tribunalen för att den, mot bakgrund av de argument som framförts av Intel, skulle pröva huruvida de omtvistade rabatterna kunde begränsa konkurrensen.

Genom dom av den 26 januari 2022, efter återförvisning av målet, ogiltigförklarar tribunalen delvis det angripna beslutet i den del de omtvistade rabatterna kvalificeras som missbruk i den mening som avses i artikel 102 FEUF och Intel åläggs böter för samtliga beteenden som kvalificeras som missbruk.

Tribunalens bedömning

Tribunalen preciserar inledningsvis gränserna för det återförvisade målet. Den anger härvidlag att den ursprungliga domen upphävdes på grund av ett enda fel, nämligen att Intels argument för att bestrida kommissionens lika-effektiv-konkurrent-test, inte beaktades i domen. Tribunalen anser sig under dessa omständigheter, vid sin bedömning, kunna utgå från samtliga omständigheter som inte omfattades av felet och som således godtogs av domstolen. Det gäller konstaterandena i den ursprungliga domen, avseende de icke dolda begränsningarna och att dessa är olagliga enligt artikel 102 FEUF. Enligt tribunalen har domstolen nämligen inte, ens i princip, underkänt den skillnad som fastställdes i det angripna beslutet mellan agerande som utgör sådana begränsningar och Intels övriga ageranden som endast omfattades av den aktuella lika-effektiv-konkurrent-analysen. Tribunalen utgår vidare från övervägandena i den ursprungliga domen som innebär att kommissionen i det angripna beslutet visat att de omtvistade rabatterna förekommit.

Efter dessa konstateranden prövar tribunalen först yrkandena om ogiltigförklaring av det angripna beslutet genom att presentera den metod som definierats av domstolen för att bedöma huruvida ett rabattsystem kan begränsa konkurrensen. Tribunalen erinrar i detta avseende även om att även om ett system med exklusiva rabatter som inrättas av ett företag som har en dominerande ställning på marknaden kan kvalificeras som konkurrensbegränsande, eftersom konkurrensbegränsande verkan kan presumeras på grund av detta systems natur, är det i det aktuella fallet endast en enkel presumtion som inte befriar kommissionen från att i samtliga fall bedöma den konkurrensbegränsande verkan. För det fall ett företag som har en dominerande ställning under det administrativa förfarandet framlägger omständigheter till stöd för att dess beteende inte är konkurrensbegränsande och, i synnerhet, inte leder till sådan utestängning av konkurrenter som påstås, måste kommissionen analysera huruvida detta rabattsystem kan leda till utestängning. Vid en sådan analys ankommer det på kommissionen att inte endast analysera dels hur omfattande företagets dominerande ställning på den relevanta marknaden är, dels hur stor del av marknaden som omfattas av det omstridda beteendet, liksom villkoren och sättet för hur de aktuella rabatterna ges, deras varaktighet och belopp, utan även bedöma om det eventuellt finns en minst lika effektiv strategi för att utestänga konkurrenter. När kommissionen genomför ett lika-effektiv-konkurrent-test ingår detta i de omständigheter som kommissionen ska beakta vid bedömningen av huruvida rabattsystemet kan begränsa konkurrensen.

Tribunalen kontrollerar vidare om kommissionens bedömning av huruvida de omtvistade rabatterna kan begränsa konkurrensen grundar sig på den sålunda angivna metoden. Tribunalen anger i detta avseende först att det utgjorde felaktig rättstillämpning av kommissionen att i det angripna beslutet slå fast att lika-effektiv-konkurrent-testet, vilket kommissionen likväl genomfört,

företag hade behövt erbjuda sina processorer för att ersätta en datautrustningstillverkare eller en distributör av mikroelektronik för förlusten av de aktuella rabatterna, för att avgöra om konkurrenten i ett sådant fall fortfarande kunde få kostnadstäckning.

inte var nödvändigt för att fastställa att Intels rabatter utgjorde missbruk. Under dessa omständigheter anser tribunalen sig inte kunna överta detta konstaterande. I domen i målet om överklagande anges att lika-effektiv-konkurrent-testet i det omtvistade beslutet hade en reell betydelse för kommissionens bedömning av om det aktuella rabattsystemet kunde få utestängningseffekter. Tribunalen måste därför pröva de argument som Intel framfört med avseende på nämnda test.

Eftersom analysen av huruvida de omtvistade rabatterna kan begränsa konkurrensen ingår i bevisningen av att det förekommit en överträdelse av konkurrensrätten, i förevarande fall missbruk av dominerande ställning, erinrar tribunalen om reglerna bevisbörda och den nivå av bevisning som krävs. Således kräver principen om oskuldspresumtion, vilken även är tillämplig i detta fall, att kommissionen visar att en sådan överträdelse har skett, om så är nödvändigt genom att lägga fram en rad precisa och samstämmiga indicier, på så sätt att inga tvivel kan föreligga härvidlag. När kommissionen hävdar att de fastställda omständigheterna endast kan förklaras med ett konkurrensbegränsande beteende, ska den aktuella överträdelsen inte anses tillräckligt bevisad om de berörda företagen kan ge en annan rimlig förklaring till dessa omständigheter. När kommissionen grundar sig på bevis som i princip kan visa att det förekommit en överträdelse, ankommer det däremot på de berörda företagen att visa att bevisningen är otillräcklig.

Det är mot bakgrund av dessa regler som tribunalen prövar argumenten avseende kommissionens påstådda fel i dess analys av lika-effektiv-konkurrent-testet. Tribunalen finner härvidlag att kommissionen inte har visat att var och en av de omtvistade rabatterna kan leda till utestängningseffekter, med hänsyn tagen till de argument som framförts av Intel rörande kommissionens utvärdering av de relevanta analyskriterierna.

Vad för det första gäller tillämpningen av lika-effektiv-konkurrent-testet på Dell, anser tribunalen, under de aktuella omständigheterna, att kommissionen visserligen, vid utvärderingen av den "den omtvistade delen"⁷ kunde stödja sig på kända uppgifter om andra ekonomiska aktörer än det dominerande företaget. Tribunalen finner emellertid, efter att ha prövat Intels argument i detta avseende, att dessa kan ge upphov till tvivel hos tribunalen vad gäller resultatet av utvärderingen. Tribunalen finner således att de omständigheter som åberopats av kommissionen för att visa att de rabatter som gavs till Dell kunde ge en uteslutningseffekt under hela den relevanta perioden, inte var tillräckliga. Detsamma gäller enligt tribunalen för det andra för analysen av rabatterna till HP, då det bland annat inte visats att det funnits en uteslutningseffekt för hela överträdelseperioden. Vad för det tredje gäller de rabatter som under olika villkor getts till företag i NEC-koncernen, konstaterar tribunalen två fel i kommissionens analys. Det ena avser värdet av villkorade rabatter och det andra bristande stöd för att extrapolera resultaten för ett enda kvartal till hela överträdelseperioden. Tribunalen finner för det fjärde även att bevisningen var otillräcklig vad gäller huruvida de rabatter som gavs till Lenovo hade en uteslutningseffekt, på grund av de fel som kommissionen begick vid bedömningen av de aktuella naturafördelarna. För det femte drar tribunalen samma slutsats vad gäller analysen av lika-effektiv-konkurrent-testet avseende Media-Saturn. Tribunalen finner bland annat att kommissionen inte på något sätt förklarat varför den i sin analys av betalningarna till denna distributör hade extrapolerat resultaten för ett kvartal till att omfatta hela överträdelseperioden vid analysen av rabatterna till NEC.

För det femte kontrollerar tribunalen om det i det angripna beslutet tagits vederbörlig hänsyn till samtliga kriterier för att kunna slå fast att prispolitiken kan ge uteslutningseffekter, som de framgår av domstolens praxis. Tribunalen konstaterar härvid att kommissionen inte gjort en riktig undersökning av den omtvistade politikens marknadstäckning och inte heller gjort en korrekt analys av rabatternas varaktighet.

Av vad ovan anförts följer således att **kommissionens analys var ofullständig och att den under alla omständigheter inte gör det möjligt att visa att de omtvistade rabatterna kunde ha eller troligen kunde ha konkurrensbegränsande verkan. Tribunalen ogiltigförklarar därför**

⁷ Detta uttryck avser i det aktuella målet den del av marknaden på vilken Intels kunder kunde, och var villiga att få leveranser från en annan leverantör, vilken med nödvändighet begränsades av varans natur och Intels renommé och profil.

beslutet, i den del dessa beteenden anses utgöra missbruk i den mening som avses i artikel 102 FEUF.

Vad slutligen gäller påverkan en sådan delvis ogiltigförklaring av det angripna beslutet på beloppet av de böter som kommissionen ålagt Intel, finner tribunalen att den inte kan identifiera den del av bötesbeloppet som är hänförlig enbart till de icke dolda begränsningarna. **Tribunalen ogiltigförklarar följaktligen i dess helhet den artikel i det angripna beslutet i vilken Intel åläggs böter om 1,06 miljarder euro för den konstaterade överträdelsen.**

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från avkunnandet av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106